

VENDIM
Nr.6, datë 6.3.2009

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Vladimir Kristo	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Gjergj Sauli	Anëtar i	“	“
Fehmi Abdiu	Anëtar i	“	“
Xhezair Zaganjori	Anëtar i	“	“
Petrit Plloçi	Anëtar i	“	“
Sokol Sadushi	Anëtar i	“	“
Sokol Berberi	Anëtar i	“	“

me sekretare Blerina Çinari, në datë 10.6.2008, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.10/1 Akti, që i përket:

KËRKUES: “Alb Toronto Konstruksion” sh.p.k., përfaqësuar nga avokat Baftjar Rusi me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Jani Xhumari dhe Ana Xhumari, përfaqësuar nga z.Gjergji Hysa me prokurë.

ZYRA E PËRMBARIMIT, përfaqësuar nga z.Julian Ahmeti, me autorizim.

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42/1, 131/f, 134/g të Kushtetutës, neni 6 i Konventës Europiane për të drejtat e njeriut.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sokol Berberi, përfaqësuesin e kërkuarit që u shpreh për pranimin e kërkesës, përfaqësuesin e subjekteve të interesuara, zyrës së përmbarimit dhe Jani e Ana Xhumari, që kërkuan rrëzimin e kërkesës dhe pasi e bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Me vendimin gjyqësor nr.263 datë 10.2.2005, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, në çështjen civile me palë: paditës i kundërpaditur - “Alb Toronto Konstruksion” sh.p.k., të paditur-kundërpaditës - Jani e Ana Xhumari etj., me objekt lirim dhe dorëzim sendi, është vendosur rrëzimi i kërkesës së kërkuarit, pranimi i kundërpadisë, duke vendosur zgjidhjen e kontratave përkatëse të sipërmarrjes.

Gjykata e Apelit Tiranë, mbi ankimin e kërkuarit, me vendimin nr.1107, datë 11.11.2005, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr.623, datë 10.2.2005 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; pranimin e padisë së shoqërisë “Alb Toronto Konstruksion” sh.p.k., duke e detyruar të paditurin kundërpaditës Jani e Ana Xhumari për të liruuar e dorëzuar truallin me sipërfaqe prej 452 m² që ndodhet në rrugën “S.Pasha”, nr.21, Tiranë dhe rrëzimin e kundërpadisë dhe kërkesës së ndërhyrësve kryesorë.

Mbi rekursin e bërë nga Ana e Jani Xhumari, Gjykata e Lartë, me vendimin nr.1175, datë 13.10.2006, ka vendosur mospranimin e rekursit për shqyrtim në seancë.

Subjektet e interesuara, Jani e Ana Xhumari, kanë kërkuar në Gjykatën Kushtetuese shfuqizimin e vendimeve të lartpërmendura, me pretendimin se u është cenuar e drejta për proces të rregullt ligjor. Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr.37, datë 15.10.2005, ka rrëzuar kërkesën e

Ana e Jani Xhumarit.

Në zbatim të vendimit të formës së prerë, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka nxjerrë urdhrin e ekzekutimit nr.1360, datë 3.11.2006, i cili detyron zyrën e përmbarimit të zbatojë vendimin civil të formës së prerë.

Zyra e përmbarimit i drejtohet palës debitore (Jani e Ana Xhumarit) për lirim dhe dorëzimin e truallit prej 452 m² duke e kthyer në shesh ndërtimi në favor të shoqërisë “Alb Toronto” sh.p.k., duke kërkuar për këtë ekzekutim edhe mbështetjen e forcave të policisë.

Në datë 20.12.2006, Departamenti i Kontrollit të Brendshëm Administrativ dhe Antikorrupsionit në Këshillin e Ministrave (DKBAA) i ka dërguar një shkresë zyrës së përmbarimit Tiranë, ku i rekomandohet të mos veprojë për këtë ekzekutim. Nga zyra e përmbarimit Tiranë i është kërkuar Drejtorisë së Përgjithshme të Përmbarimit Gjyqësor (DPPGJ) nxjerrja e një udhëzimi mbi mënyrën se si do të procedohej për ekzekutimin e këtij titulli ekzekutiv. DPPGJ, me shkresën e datës 9.5.2008 ka udhëzuar Zyrën e Përmbarimit Tiranë për vazhdimin e procedurave për ekzekutimin e detyrueshëm të këtij titulli ekzekutiv, duke përcaktuar në mënyrë konkrete hapat që duhen ndjekur nga përmbaruesi gjyqësor.

Më pas, Zyra e Përmbarimit Tiranë ka kryer një sërë veprimesh procedurale, por vendimi gjyqësor i formës së prerë nuk është ekzekutuar.

II

Kërkuesi pretendoi se i ka shteruar të gjitha mjetet ligjore dhe i kërkon Gjykatës Kushtetuese të konstatojë cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

Subjekti i interesuar, Zyra e Përmbarimit, parashtroi para Gjykatës Kushtetuese se ajo ka ndërmarrë hapat ligjorë për ekzekutimin e vendimit objekt shqyrtimi. Më konkretisht:

- Me shkresën nr.10414 Prot, datë 13.11.2006 ka urdhëruar palën debitore që brenda 10 ditëve nga marrja dijeni të bëjë ekzekutimin vullnetar të vendimit gjyqësor, duke liruar e dorëzuar truallin e mësipërm.

- Me mbarimin e afatit të ekzekutimit vullnetar, Zyra e Përmbarimit filloi procedurat për ekzekutimin e detyrueshëm. Me shkresën nr.6134, datë 19.5.2008 ka urdhëruar sërish palën debitore për ekzekutim vullnetar.

- Me shkresën nr.7667, datë 16.6.2008, ka njoftuar komisariatën e policisë nr.3, Tiranë, si edhe palët për datën dhe orën e ekzekutimit më 25.6.2008, ora 10.00. Ekzekutimi nuk është kryer, për shkak se personat debitorë, bashkë me banorë të lagjes, kanë penguar kryerjen e veprimeve përmbarimore.

- Me shkresën nr.8342 Prot, datë 25.6.2008 përmbaruesi i çështjes ka bërë kallëzim penal pranë Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor Tiranë për personat përgjegjës.

- Me shkresën nr.7342 është njoftuar sërish komisariati i policisë nr.3 Tiranë, si dhe palët për datën dhe orën e ekzekutimit, ato ishin data 3.7.2008, ora 11.30. Në këtë datë është konstatuar se, në sipërfaqen objekt ekzekutimi, ndodhej edhe një banesë dykatëshe me sipërfaqe ndërtimore 66 m².

- Zyra e Përmbarimit ka kryer veprimet procedurale, duke bërë lirim dhe dorëzimin e tij në favor të palës kreditore, me përjashtim të sipërfaqes prej 66 m² ku ndodhej banesa dykatëshe. Për këtë të fundit Zyra e Përmbarimit i ka kërkuar palës kreditore që të kërkojë pranë gjykatës kompetente sqarimin dhe interpretimin e pjesës urdhëruese (dispozitivit) të titullit ekzekutiv në lidhje me faktin nëse Zyra e Përmbarimit duhet të lirojë dhe dorëzojë truallin (duke prishur banesën e ndodhur brenda kësaj sipërfaqe) prej 452 m² palës kreditore apo duhet të mjaftohet vetëm me lirim e pjesës së truallit që është e lirë.

Subjektet e interesuara, Jani e Ana Xhumari, parashtrojnë para Gjykatës Kushtetuese se:

- Objekti i kërkesës së paraqitur në Gjykatën Kushtetuese nga shoqëria “Alb Toronto”

sh.p.k., është shqyrtuar më parë nga kjo gjykatë me vendimin nr.37, datë 15.10.2007.

- Pretendimi se ekzekutimi i vendimit gjyqësor është penguar nga Departamenti i Kontrollit të Brendshëm Administrativ e Antikontrabandës nuk ka të bëjë me procesin e rregullt gjyqësor.

- “Alb Toronto” sh.p.k. është në konflikt me të gjithë pronarët që përfshihen brenda sheshit të ndërtimit.

- Vlefshmëria e lejes për prishjen e ndërtimeve ekzistuese mbi truall ka përfunduar pa ekzekutuar. Afati ka qenë tre muaj.

- Zyra e Përmbartimit nuk mund të prishë shtëpinë e Jani e Ana Xhumarit, e cila është pasuri e paluajtshme e regjistruar.

- Kërkuesi nuk i ka ezauruar të gjitha mjetet ligjore para se t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese.

- Në vendimin gjyqësor që kërkohet të ekzekutohet, gjykata nuk është shprehur për prishjen e shtëpisë së banimit.

III

1. Lidhur me pretendimin e subjekteve të interesuara Jani e Ana Xhumari se Gjykata Kushtetuese e ka gjykuar një herë këtë çështje

Subjektet e interesuara Jani e Ana Xhumari kanë pretenduar se Gjykata Kushtetuese (Gjykata) e ka gjykuar një herë më parë objektin e kërkesës në shqyrtim të paraqitur nga kërkuesi, shoqëria “Alb Toronto” sh.p.k., me vendimin nr.37, datë 15.10.2007.

Gjykata vlerëson se ky pretendim është i pambështetur, pasi objekti i vendimit nr.37, datë 15.10.2007 është “Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimeve nr.1107, datë 11.11.2005 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.1175, datë 13.10.2006 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë”. Objekti i çështjes së paraqitur në kërkesë ka të bëjë me konstatimin e cenimit të procesit të rregullt si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor dhe është qartazi i ndryshëm nga objekti i vendimit të pretenduar.

2. Lidhur me pretendimin për mosshkrimin e mjeteve ligjore nga kërkuesi

Kërkuesi pretendon se i ka shteruar të gjitha mjetet e tjera ligjore lidhur me këtë çështje para se t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese, ndërsa subjektet e interesuara Jani e Ana Xhumari pretendojnë të kundërtën.

Individi, në kuptim të nenit 131/f të Kushtetutës, legjitimohet t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese kur pretendon se i janë cenuar të drejtat kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike. Gjykata, në jurisprudencën e saj, ka vlerësuar se shterimi i mjeteve juridike nënkupton që ankuesi duhet të shfrytëzojë në rrugë normale mjetet juridike, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe efikase për një çështje konkrete. (Vendimin nr.6, datë 31.3.2006; vendimi nr.27, datë 20.06.2007). Shterimi i mjeteve të ankimit është trajtuar edhe nga jurisprudenca e Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut, e cila, në çështjen “*Qufaj kundër Shqipërisë*”, është shprehur se ankuesit duhet të përdorin mjetet ligjore që, sipas sistemit juridik të brendshëm, janë zakonisht në dispozicion të palëve dhe të mjaftueshme për të vënë në vend të drejtat e shkelura.

Shterimi i mjeteve përbën parakusht që duhet përmbushur nga ankuesi, i cili, para se t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese, duhet të vërtetojë se ka përdorur të gjitha mjetet ligjore të njohura nga ligji dhe të mjaftueshme për të rivendosur të drejtat e shkelura.

Gjykata Kushtetuese mban parasysh se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka nxjerrë urdhrin e ekzekutimit nr.1360, datë 3.11.2006 në zbatim të vendimit të formës së prerë të Gjykatës së Apelit Tiranë nr.1107, datë 11.11.2005. Rrjedhimisht, kërkuesi i ka shteruar të gjitha mjetet ligjore për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, ndaj legjitimohet t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese me kërkesën për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor.

3. Lidhur me pretendimin e kërkuarit për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda afatit të arsyeshëm

Gjykata është shprehur edhe më parë se parimet kushtetuese lidhur me procesin e rregullt ligjor dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të parashikuara në nenet 42 dhe 142/3 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së nënvizojnë faktin se çdo qytetar i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pakufi për realizimin e saj.

Ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi të formës së prerë të gjykatës duhet konsideruar si pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor në kuptim të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (*vendimi nr.27, datë 20.6.2007 i Gjykatës Kushtetuese*). Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*vendimi nr.6, datë 31.3.2006 i Gjykatës Kushtetuese*).

Gjykata ka vlerësuar se ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend i një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Gjykata thekson se autoritetet shtetërore nuk mund të përmendin mungesën e fondeve si justifikim për të mos respektuar një detyrim financiar që vjen nga një vendim gjyqësor. Një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*vendim i Gjykatës Kushtetuese nr.43, datë 19.12.2007*).

Gjykata rikonfirmon qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave, normalisht, llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces.

Ekzekutimi i vendimeve brenda afatit të arsyeshëm ka qenë në fokusin e vazhdueshëm edhe të Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ). Ajo pohon se ekzekutimi i vendimeve gjyqësore, si pjesë e gjykimit brenda një afati të arsyeshëm, është element i procesit të rregullt gjyqësor sipas nenit 6/1 të KEDNJ-së. Sipas GJEDNJ-së, të gjitha shtetet detyrohen të organizojnë sistemin juridik në mënyrë të tillë që gjykatat të mundësojnë shqyrtimin e të gjitha çështjeve brenda një afati të arsyeshëm, sepse sistemi i drejtësisë nuk mund të zhvillohet me vonesa që çojnë në dobësimin e rolit të gjykatave dhe të besimit në to (*shih çështjen “Bageta kundër Italisë”, vendim i datës 25.6.1998 i GJEDNJ-së*). GJEDNJ-ja ka sqaruar se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave, normalisht, llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai (*shih çështjen “Giralanci kundër Italisë”, vendim i datës 19.2.1999, GJEDNJ*), apo se faza ekzekutive duhet të llogaritet, pra të konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces (*shih çështjen “Vakurato kundër Italisë”, vendim i datës 25.5.1991, GJEDNJ*). Gjykata ka konfirmuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen e aplikantit dhe autoriteteve përkatëse, si dhe interesin e aplikantit. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara, volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme. Përsa i përket sjelljes së aplikantit/kërkuarit, GJEDNJ-ja ka mbajtur qëndrimin se përdorimi nga ana e aplikantit i të gjitha procedurave të parashikuara nga e drejta e brendshme, me qëllim sigurimin e mbrojtjes, nuk mund të përdoret si argument kundër tij. Përsa i përket sjelljes së autoriteteve, GJEDNJ-ja ka mbajtur qëndrimin se edhe në ato sisteme ligjore, të

cilat zbatojnë parimin se iniciativat procedurale u takojnë palëve, përsëri gjykatat kanë detyrimin për të siguruar progresin e gjykimeve me shpejtësi të mjaftueshme. (vendimi “Cravcenko kundër Moldavisë”, GJEDNJ, datë 15.4.2008)

Me qëllim analizimin e sjelljes së palëve në dritën e standardeve kushtetuese, Gjykata merr në konsideratë dispozitat e Kodit të Procedurës Civile (KPC ose Kodi) lidhur me zbatimin e vendimeve gjyqësore. Këto dispozita sqarojnë procedurat ligjore të cilat duhen plotësuar për ekzekutimin e një vendimi gjyqësor. Neni 451/a (paragrafi i parë) i këtij Kodi parashikon se vendimi që ka marrë formë të prerë është i detyrueshëm për palët, për trashëgimtarët e tyre, për personat që heqin të drejta nga palët, për gjykatën që ka dhënë vendimin dhe për të gjitha gjykatat dhe institucionet e tjera. Neni 510 i Kodit parashikon se ekzekutimi i detyrueshëm mund të bëhet vetëm në bazë të një titulli ekzekutiv dhe se janë tituj ekzekutivë, ndër të tjera vendimet civile të gjykatës që kanë marrë formë të prerë. Neni 511 parashikon se titulli ekzekutiv vihet në ekzekutim me kërkesën e kreditorit dhe për këtë qëllim lëshohet urdhri i ekzekutimit nga gjykata sipas parashikimeve të nenit 511 të Kodit të Procedurës Civile. Urdhri i ekzekutimit vihet në ekzekutim nga përmbaruesi gjyqësor, ndër të tjera, edhe me kërkesën e kreditorit (neni 515). Ekzekutimi i një vendimi gjyqësor mund të bëhet fillimisht me ekzekutim vullnetar. Kështu, neni 517 i Kodit parashikon kriteret për lajmërimin për ekzekutim vullnetar, sipas të cilit përmbaruesi gjyqësor, kur fillon ekzekutimin, i dërgon debitorit një lajmërim për të ekzekutuar vullnetarisht detyrimin që përmban urdhri i ekzekutimit, duke i caktuar për këtë një afat prej 5 ditësh kur objekti është pagë ose detyrim për ushqim dhe prej 10 ditësh në të gjitha rastet e tjera. Neni 518 parashikon se lajmërimi duhet, ndër të tjera të përmbajë paralajmërimin që i bëhet debitorit se do të fillojë ekzekutimi i detyrueshëm në qoftë se ekzekutimi nuk ekzekutohet vullnetarisht prej tij brenda afatit të caktuar në lajmërim. Neni 519 i Kodit të Procedurës Civile parashikon kriteret për fillimin e ekzekutimit të detyrueshëm, i cili nuk mund të fillojë para se të kenë kaluar afatet e parashikuara në nenin 517.

Në çështjen në shqyrtim, Gjykata çmon të nevojshme të vlerësojë nëse Zyra e Përmbarimit ka marrë ndonjë masë për zbatimin e urdhrit të ekzekutimit në përputhje me vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe në këtë mënyrë të vlerësojë veprimet ose mosveprimet për një kohë të gjatë në përputhje me vendimin gjyqësor të formës së prerë.

Zyra e Përmbarimit ka sqaruar para Gjykatës se ajo ka ndjekur të gjitha procedurat ligjore për ekzekutimin e vendimit gjyqësor dhe më konkretisht me shkresën nr.10414 Prot., datë 13.11.2006 ka urdhëruar palën debitore që brenda 10 ditëve nga marrja dijeni të bëjnë ekzekutimin vullnetar të vendimit gjyqësor duke liruar e dorëzuar truallin e mësipërm. Me shkresën nr.6134, datë 19.5.2008 e ka urdhëruar sërish palën debitore për ekzekutim vullnetar. Me shkresën nr.7667, datë 16.6.2008 ka njoftuar komisariatën e policisë nr.3, Tiranë, si dhe palët për datën dhe orën e ekzekutimit më 25.6.2008, ora 10.00. Ekzekutimi nuk është kryer për shkak se personat debitorë bashkë me banorë të lagjes kanë penguar kryerjen e veprimeve përmbarimore. Me shkresën nr.7342 është njoftuar sërish komisariati i policisë nr.3 Tiranë, si dhe palët për datën dhe orën e ekzekutimit, e cila do të ishte me datë 3.7.2008, ora 11.30. Në këtë datë është konstatuar se në sipërfaqen objekt ekzekutimi ndodhej edhe një banesë dykatëshe me sipërfaqe ndërtimore 66 m². Zyra e Përmbarimit sqaron edhe se ka kryer veprimet procedurale, duke bërë lirin e truallit dhe dorëzimin e tij në favor të palës kreditore, por vetëm të sipërfaqes së lirë të truallit, me përjashtim të sipërfaqes prej 66 m² ku ndodhej banesa dykatëshe. Për këtë të fundit Zyra Përmbarimore i ka kërkuar palës kreditore që të kërkojë pranë gjykatës kompetente sqarimin dhe interpretimin e pjesës urdhëruese (dispozitivit) të titullit ekzekutiv në lidhje me faktin nëse Zyra e Përmbarimit duhet të lirojë dhe dorëzojë truallin (duke prishur banesën e ndodhur brenda kësaj sipërfaqe) prej 452 m² palës kreditore, apo do të mjaftohet duke liruar atë pjesë të truallit që është e lirë.

Gjykata vëren se vendimi i formës së prerë, i cili kërkohet të ekzekutohet, i Gjykatës së Apelit Tiranë nr.1107, datë 11.11.2005 për pranimin e padisë së shoqërisë “Alb Toronto Konstruktion” sh.p.k., e detyron të paditurin kundërpaditës Jani e Ana Xhumari për të liruar e

dorëzuar truallin me sipërfaqe prej 452 m² që ndodhet në rr. “S.Pasha”, nr.21 Tiranë.

Përsa i përket sjelljes (veprimeve) së kërkuesit, Gjykata konstaton se kërkuesi ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për rivendosjen e të drejtës së cenuar.

Përmbartuesi gjyqësor, si subjekt procedural në fushën e ekzekutimit, është i pajisur me të gjitha mjetet procedurale që mundësojnë ekzekutimin e titullit ekzekutiv. Gjykata vlerëson se veprimet e kryera nga përmbartuesi gjyqësor nuk kanë arritur në ekzekutimin e titullit ekzekutiv për shkak të mosushtimit të të gjitha kompetencave nga ana e tij dhe vonesat për rreth një vit e gjysëm nga data e urdhrat të ekzekutimit deri në momentin e paraqitjes së kërkesës në Gjykatën Kushtetuese nga kërkuesi. Gjykata nuk e gjen të bazuar as argumentin se vendimi gjyqësor është zbatuar, por, pjesësisht, me dorëzimin e lirimit të sendit përveç pjesës së zënë prej 66 metra katrorë ku ndodhet godina. Gjykata vlerëson se një vendim gjyqësor quhet i ekzekutuar kur ekzekutohet dispozitivi i vendimit në tërësinë e tij. Kjo nuk ka ndodhur në rastin në shqyrtim.

Sa më sipër, Gjykata Kushtetuese nuk gjen arsye të bazuara që kanë çuar në mosrealizimin e të drejtës së kërkuesit për një proces të rregullt ligjor për shkak të mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga organet kompetente.

Si përfundim, në vijim të arsyetimit të mësipërm, në çështjen objekt shqyrtimi, Gjykata Kushtetuese konstaton se mosekzekutimi i vendimit të formës së prerë ka sjellë cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor të kërkuesit të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenit 6/1 të KEDNJ.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 49/2 e 51 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”,

VENDOSI:

- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e moszbatimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr.1107, datë 11.11.2005 të Gjykatës së Apelit Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Gjergj Sauli, Fehmi Abdiu, Petrit Plloçi, Sokol Sadushi, Sokol Berberi

Anëtarë kundër: Vladimir Kristo (kryetar), Xhezair Zaganjori